

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/71/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206762
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613206762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o P. G., nar. X. X. XXXX, bytom pri matke, na čas do plnoletosti zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: O. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., U. XXX a A. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J. L., G. X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23. 11. 2005, číslo konania 4P/45/2005-72, v časti o bežnom výživnom na P. G. tak, že otec

je p o v i n n ý platiť zvýšené výživné na P. G., nar. X. X. XXXX, v sume 90 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, od 27. 6. 2013.

Vo zvyšnej časti sa návrh na zvýšenie výživného zamietá.

Zameškané zvýšené výživné za obdobie od 27. 6. 2013 do 28. 2. 2014 na P. G. v sume 327,04 eura, súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10 eur, spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jeden splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Návrh otca na zníženie výživného s a z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 6. 2013, sa matka, vtedy ešte maloletého, P. G. domáhala zvýšenia výživného na sumu 100 eur mesačne, od 26. 6. 2013. V návrhu uviedla, že doposiaľ určené výživné vo výške 49,79 eura, je nízke a nepostačuje pokryť odôvodnené potreby dieťaťa. Od určenia výživného uplynula dlhá doba. Býva v spoločnej domácnosti s druhom a deťmi. Starší syn je študentom 3. ročníka Stredného odborného učilišťa v P.. Okrem toho má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej I. C., s ktorou je na predĺženej rodičovskej dovolenke zo zdravotných dôvodov. P. navštevuje 2. ročník Stredného odborného učilišťa v P.. Za cestovné uhrádza 25 eur mesačne, za stravu 55 eur mesačne, za internet 20 eur, za školské pomôcky 100 eur na začiatku roka, za pracovný odev 110 eur, za školské výlety približne 50 eur. Keďže P. je alergik, za lieky uhrádza 50 eur ročne, za liečenie 60 eur. Otec sa s dieťaťom nestretáva.

Dňa 20. 11. 2013 podal otec na súde návrh na zníženie výživného na P. G. na sumu minimálnej čiastky, nakoľko od 18. 3. 2013 je vo výkone trestu odňatia slobody. Nie je poberateľom žiadneho dôchodku a z dôvodu jeho zdravotného stavu vykonáva primeranú prácu. Uvedený návrh bol vedený pod sp. zn. 7C/292/2013 a vylúčený uznesením zo dňa

21. 11. 2013, číslo konania 7C/292/2013-4 na samostatné konanie, ktorému bola pridelená spisová značka 8P/83/2013. Uznesením zo dňa 6. 12. 2013, číslo konania 8P/83/2013-5, bolo konanie o návrhu otca na zníženie výživného spojené na spoločné konanie s návrhom matky na zvýšenie výživného, s tým, že konanie bolo ďalej vedené pod sp.zn. 10P/71/2013.

P. G. sa na súdnom pojednávaní dňa 26. 2. 2014 pripojil k návrhu matky na zvýšenie výživného. S návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasil.

Matka P. G. s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila.

Otec P. G. s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil.

Poverená pracovníčka kolízneho opatrovníka navrhla vyhovieť návrhu na zvýšenie výživného, nakoľko od posledného rozhodnutia o výživnom uplynula dlhá doba a výdavky na maloletého podstatne vzrástli, najmä v súvislosti so štúdiom a so zdravotným stavom.

V súlade s ustanovením § 101 od. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti otca, ktoré mu bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Otec pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že súhlasí s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Matka pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že návrh si podala z dôvodu, že poberá len rodičovský príspevok a rodinné prídavky, z ktorých nestíha pokryť výdavky na deti. Je na predĺženej rodičovskej dovolenke, nakoľko dcéra má celiakiu a nemôže nastúpiť do materskej školy. Dôvodom návrhu na zvýšenie výživného bola skutočnosť, že P. chce dokončiť školu. Ak by došlo k zníženiu výživného, musel by štúdium ukončiť. P. chce pokračovať aj v nadstavbovom štúdiu. Na P. vznikajú výdavky v súvislosti s astmou, kde je nutný každoročný pobyt v sanatóriu. Býva v rodinnom s priateľom a deťmi. Dcéra sa jej narodila v roku 2009. Jej priateľ je živnostník, priemerný príjem má vo výške minimálnej mzdy. Výdavky na bývanie vo výške 40 eur mesačne na vodu a 126 eur mesačne na elektrinu uhrádza ona, úver, ktorý bol použitý na kúpu domu, platí priateľ, približne vo výške 300 eur mesačne. P. študuje na Strednom odbornom učilišti v P.. Mimo miesta bydliska študuje preto, že má poruchy učenia a na inú strednú školu ho vziať nechceli. Jedná sa o trojročné štúdium, v súčasnosti študuje v druhom ročníku. Výdavky na internát sú 150 eur ročne, na cestovné 25 eur mesačne, na stravu v škole 45 až 55 eur mesačne, na lieky približne 60 eur ročne. Okrem toho vznikajú aj výdavky na liečenia vo výške 70 eur jedenkrát ročne. Otec dieťaťa celý život výživné riadne neplatil, pokiaľ platil, jednalo sa len o čiastkové úhrady. Keď na neho podala trestné oznámenie, jeho rodičia to zaplatili, potom však už nemali prostriedky, a preto bol otec odsúdený. Z výkonu trestu výživné chodí, avšak v nižšej výške ako je určené. Poberá náhradné výživné, od ktorého je odpočítavané výživné zasielané z výkonu trestu. Poprela, že by rodičia otca prispeli na vodičské preukazy pre deti, mobilné telefóny. Deti chodia k starej mame z otcovej strany jedenkrát za mesiac, jedenkrát za dva mesiace na víkend, kedy im dá vreckové 10 až 15 eur. Otec ani pred nástupom do výkonu trestu o deti záujem nejavil, mal vždy problémy s alkoholom, opakovane absolvoval protialkoholické liečenie. Pokiaľ aj nastúpil do práce, vždy mal problém s alkoholom.

P. G. pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že mu vznikajú v súvislosti so štúdiom výdavky na kuchárske oblečenie vo výške 100 eur, na čašnícke oblečenie vo výške 80 až 90 eur ročne, keďže oblečenie sa opotrebuje. Okrem výdavkov na internát platí aj 10 eur ročne na nezistené škody, každý rok si kupuje učebnicu nemeckého jazyka za 12 eur, do školského fondu sa platí 17 eur, na poistenie 3 eurá

ročne, na kartu ISIC 10 eur ročne. Taktiež vznikajú výdavky na exkurzie 3-4 krát ročne, a to vo výške 20 až 50 eur na exkurziu. Na vakcínu na imunitu mu vzniká výdavok 10 eur mesačne, na lieky na imunitu 3 až 4 eurá kvartálne, na sprej do nosa 3 eurá mesačne. Má celoročnú alergiu. Poukázal na to, že pokiaľ aj ota stretol pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, otec bol vždy pod vplyvom alkoholu, z čoho má aj cukrovku. Poberá prospechové štipendium vo výške 22,62 eura mesačne. Jeho brat chodí na rovnakú školu, rovnako poberá prospechové štipendium. Nevznikajú však na neho výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou. K starej mame chodievajú približne jedenkrát mesačne, dáva im vreckové 15 až 20 eur, ktoré však zväčša odpracujú pomocou okolo domu. Stará mama mu kúpila mobilný telefón asi v roku 2002. Majetok nevlastní.

Otec pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že aktuálne je vo výkone trestu slobody, kde by mal byť až do septembra 2015. Dlh na výživnom narastá a v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by mohol byť opätovne odsúdený. Má vážne zdravotné problémy, cukrovku typu II, pichá si inzulín. V súvislosti s tým aj pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody nemohol pracovať vo výškach a pri strojoch. Pravidelne platí za lieky, nevedel sa však vyjadriť, v akej sume. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, nepoberal žiadnu dávku. Žil u matky z úspor. Na bývanie jej neprispieval. Živnosť má pozastavenú do roku 2015, nepoberá žiadny dôchodok, ani dávky. Nevlastní žiadny majetok. Je vyučený maliar - natierač. Má dve vyživovacie povinnosti, a to k A. a ku P.. Poukázal na to, že jeho rodičia poskytujú deťom starostlivosť, prispievajú im na rôzne výdavky, napr. na vodičský preukaz, mobil, prinesú im oblečenie, obuv, rovnako aj jeho sestra.

Okrem výsluchu účastníkov konania, súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to rodným listom P. G., lustráciou otca v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže, lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa, číslo konania 7T/25/2013-85, rozsudkom Okresného súdu číslo konania 7T/172/2011-94, potvrdením o výške pracovnej odmeny otca, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, číslo konania 5C/182/2013-31, listinnými dôkazmi, preukazujúcimi výdavky na P. G., listinnými dôkazmi, preukazujúcimi výdavky na bývanie matky, listinnými dôkazmi, preukazujúcimi príjmy matky, potvrdením o návšteve školy, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/361/2010 a 4P/45/2005 a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/292/2013, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na P. G. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23. 11. 2005, číslo konania 4P/45/2005-72, ktorým bolo uložené otcovi prispievať na výživu, vtedy ešte maloletého, P. G. zvýšeným výživným v sume 1.500 Sk mesačne. V čase rozhodovania súdu bola matka nezamestnaná, poberala mesačný príjem vo výške 5.600 Sk, t. j. 185,89 eura, pozostávajúci z aktivačného príspevku, dávok v hmotnej núdzi a prídavkov na deti. Mala dve vyživovacie povinnosti. Podľa odôvodnenia rozsudku, súd nemal prešetrované pomery otca, pre jeho neznámy pobyt. P. bol žiakom tretej triedy Základnej školy internátnej v D., vtedy ešte maloletý A. G. bol žiakom šiestej triedy základnej školy.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/361/2010, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, súd zistil, že konanie bolo uznesením zo

dňa 1. 6. 2011, číslo konania 4P/361/2010-42, zastavené, keďže otec vzal návrh na začatie konania späť.

V súčasnosti je P. G. žiakom druhej triedy Strednej odbornej školy v P.. Z listinných dôkazov, predložených matkou, mal súd preukázanú výšku úhrady za kúpeľný pobyt dňa 30. 7. 2013 v sume 46,48 eura, 8. 8. 2011 v sume 46,38 eura, výšku mesačných výdavkov na stravu na školskom internáte v sumách 56,28 eura, 48,24 eura, 45,56 eura, 34,84 eura, 45,56 eura, 48,24 eura, 37,52 eura, 53,60 eura, 53 eur. Priemerná výška mesačného výdavku na stravu za obdobie od júna 2013 do januára 2014 predstavuje

50,92 eura. Podľa potvrdenia Súkromného školského internátu P., bolo za P. G. v školskom roku 2013/2014 uhradené celoročné ubytovanie v sume 150 eur, ročný poplatok v sume 10 eur. Celodenné stravné je 2,68 eura.

Matka je v súčasnej dobe na predĺženej rodičovskej dovolenke. Poberá rodičovský príspevok vo výške 199,60 eura a prídavky na dieťa vo výške 69,30 eura. V roku 2009 jej pribudla vyživovacia povinnosť, spolu má teda tri vyživovacie povinnosti. Z listinných dôkazov, predložených matkou, mal súd preukázanú výšku zálohovej platby na vodné v sume 40 eur mesačne a výšku zálohovej platby na elektrickú energiu v sume 126 eur mesačne.

Otec je od 18. 3. 2013 vo výkone trestu odňatia slobody, aktuálne v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Dátum pravdepodobného ukončenia trestu je

18. 9. 2015. Odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa

19. 2. 2013, číslo konania 7T/25/2013-85, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že neprispieval na výživu A. G. a P. G. od 1. 8. 2011 do 19. 2. 2013, hoci mal finančné prostriedky, tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal, hoci bol právoplatne odsúdený za prečin podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 19. 7. 2012, číslo konania 7C/172/2011-94, bol otec odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktoré výkon bol podmienené odložený na skúšobnú dobu vo výmere dva a pol roka, pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že v období od 15. 5. 2009 do 19. 7. 2012 neplatil výživné na A. G. a P. G., na úhradu ktorého bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23. 11. 2005 sp. zn. 4P/45/2005. Vo výkone trestu odňatia slobody je otec zaradený do práce od 29. 7. 2013 a priemerná výška jeho odmeny predstavuje 70,72 eura. Naposledy bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 17. 3. 2013, t. j. do nástupu výkonu trestu odňatia slobody. Nepoberá dávku v hmotnej núdzi, ani sociálne dávky. Má dve vyživovacie povinnosti.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/292/2013 súd zistil, že dňa 20. 11. 2013 podal otec návrh na zníženie výživného aj na A. G.. Na súdnom pojednávaní dňa 23. 1. 2014 otec, okrem iného, uviedol, že je vyučený maliar- natierač, oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti má zastavené, a to približne 5 rokov. Živnosť pozastavil z dôvodu, že práca nebola. Potom odišiel do zahraničia. Po návrate zo zahraničia mu zistili cukrovku, a to v roku 2009. Pichá si inzulín, berie lieky. Za inzulín platí 11 eur. Kvôli jeho ochoreniu ho nikto nechce zamestnať. Jeho zdravotný stav sa zhoršuje, má problém s očami. Chce si vybaviť do budúca invalidný dôchodok.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa

31. 10. 2013, číslo konania 5C/182/2013-31 (ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť) bolo zvýšené výživné na A. G. na sumu 90 eur mesačne.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení účinnom od 1. 7. 2012 do 30. 6. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 88,82 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení účinnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd návrhu matky na zvýšenie výživného, ku ktorému sa P. G. pripojil, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jeho dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom na P. G. uplynula doba viac ako osem rokov a podstatným spôsobom sa zvýšili výdavky na jeho výživu. P. je nielen vekovo starší, ale postúpil zo základnej školy na strednú školu, s čím taktiež súvisí podstatné zvýšenie výdavkov na výživu. Navyše, v súčasnosti je vo veku, kedy sú zvýšené požiadavky na jeho stravu, a to tak kvalitatívne ako aj kvantitatívne. Taktiež je na neho potrebné zakupovať ošatenie a obutie ako na dospelého. P. študuje na strednej škole mimo bydliska, pričom matka uvedenú skutočnosť riadne odôvodnila poruchami učenia, pre ktoré nebolo možné zabezpečiť návštevu strednej školy v mieste bydliska. V súvislosti s návštevou školy vznikajú výdavky na internát, cestovné. Vzhľadom na druh školy, ktorú P. navštevuje (študijný odbor kuchár- čašník), vznikajú každoročne výdavky na ošatenie a obutie na odbornú prax vo výške 180 až 190 eur. Okrem toho vznikajú každoročne výdavky na školské výlety, exkurzie, učebnice. Len výdavok na učebnicu nemeckého jazyka predstavuje 12 eur za rok. Zdravotný stav P. si tiež vyžaduje zvýšené výdavky, nakoľko trpí celoročne alergiou, zníženou imunitou, preto výdavky na vakcínu a lieky predstavujú mesačne 14 eur, jednorazový poplatok na kúpeľnú liečbu predstavuje 46,48 eura ročne. Pomery matky sa, oproti naposledy posudzovanému stavu, zhoršili, nakoľko pri takmer totožnom príjme jej pribudla v roku 2009 ďalšia vyživovacia povinnosť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že matka si nemôže zvýšiť aktuálne svoj príjem prácou, keďže z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu svojho maloletého dieťaťa je na predĺženej rodičovskej dovolenke. Otec je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, kde síce pracuje, avšak výška jeho pracovnej

odmeny predstavuje len 70,72 eura mesačne. Je však potrebné uviesť, že svoju súčasnú situáciu si otec spôsobil sám, dlhoročným nezodpovedným správaním, keďže z rozhodnutí Okresného súdu Stará Ľubovňa mal súd preukázané, že v roku 2012 bol odsúdený na trest odňatia slobody za neplnenie vyživovacej povinnosti voči P. G. a A. G., výkon ktorého bol podmiennečne odložený, otec si však naďalej vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom neplnil, preto bol v roku 2013 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Uvedenú skutočnosť nie je možné vyhodnotiť v neprospech P. G., nakoľko bola spôsobená výlučne správaním otca. Pokiaľ aj otec poukazoval na svoj zhoršený zdravotný stav, najmä pri výpovedi na súdnom pojednávaní v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/292/2013, uvedenú skutočnosť žiadnymi dôkazmi nepreukázal, nepreukázal svoje tvrdenia, že jeho zdravotný stav mu sťažuje, resp. znemožňuje pracovné uplatnenie. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že otec pri uvedenom výsluchu tvrdil, že choroba u neho vznikla v roku 2009, t. j. štyri roky pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody. Otec však netvrdil, ani nepreukázal, že by do nástupu do výkonu trestu (resp. aj po uvedenom dátume) uvedenú situáciu riešil, napr. podaním žiadosti o priznanie invalidného, resp. čiastočného invalidného dôchodku (takéto úkony tvrdil len do budúcnosti). Otec teda v konaní nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov, ktoré by mu znemožňovali resp. sťažovali možnosť zabezpečovať si príjmy prácou v rozsahu potrebnom na plnenie si vyživovacej povinnosti voči P. G.. Výkon trestu odňatia slobody sám osebe, zohľadniac vyššie uvedené skutočnosti, takýmto dôvodom nie je. Na základe uvedených skutočností súd návrhu na zvýšenie výživného čiastočne vyhovel a zvýšil výživné na sumu 90 eur mesačne. Súd pri rozhodovaní prihliadal aj ku skutočnosti, že otec má ešte vyživovaciu povinnosť voči plnoletému A. G., kde rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 31. 10. 2013, číslo konania 5C/182/2013-31, bolo zvýšené výživné na sumu 90 eur mesačne. Súd mal v konaní preukázané, že oprávnené potreby P. G. by nepochybne odôvodňovali aj vyššiu výšku výživného, avšak nemal preukázané, že by bolo v schopnostiach a možnostiach otca platiť viac. Pri posudzovaní schopností a možností otca pritom súd vychádzal z predpokladu minimálnej mzdy, ktorú by mohol poberať, ak by bol zamestnaný v pracovnom pomere. Keďže súd nemal preukázané, že by bolo v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu P. G., pri výške predpokladanej minimálnej mzdy z pracovného pomeru, vyšším výživným ako 90 eur mesačne, návrh na zvýšenie výživného v zostávajúcej časti zamietol.

Súd uložil otcovi prispievať na výživu P. G. zvýšeným výživným od

27. 6. 2013, t. j. od podania návrhu a v časti zvýšenia výživného za deň

26. 6. 2013 návrh zamietol, nakoľko v konaní neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného. Zameškané výživné vzniklo za obdobie od 27. 6. 2013 do 28. 2. 2014 vo výške 327,04 eura ako rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným vo výške 49,79 eura a zvýšeným výživným vo výške 90, t. j. 40,21 eura mesačne, čo za mesiace júl až december 2013 a január až február 2014 činí 8 x 40,21 eura, t. j. 321,68 eura a za štyri dni v mesiaci jún 2013 5,36 eura. Vzhľadom na výšku zameškaného výživného, súd povolil otcovi splácať zameškané výživné v splátkach vo výške 10 eur mesačne, pod sankciou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky. Zvýšené výživné ako aj zameškané zvýšené výživné je otec povinný platiť priamo P. G., ktorý v priebehu konania dovŕšil plnoletosť.

Súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Otec odôvodnil návrh na zníženie výživného výkonom trestu odňatia slobody. Tak, ako na to už súd poukázal vyššie, otec si svoju súčasnú situáciu spôsobil výlučne sám, svojim nezodpovedným správaním, keďže bol odsúdený za neplnenie si vyživovacej povinnosti voči svojim deťom. Napriek tomu, že otcovi bol pôvodne výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený, v páchaní trestnej činnosti pokračoval, v súvislosti s čím mu bol následne uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Zníženie výživného za takejto situácie, okrem toho, že je nedôvodné, by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, keďže konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.